

Гурт Якун

ОРАЗ ЯГМЫР

ГУРТ ЯКУП

(Бейик өмүрдөн парчалар)

120

**Ашгабат
1991**

«Алтын гушак» неширять

Мешхур багшы Гурт Якуп хакда илкинжи
китапча авторын хасабына нешир эдилди.

Гурт Якуп үйтгешик мекдеп гоянларың бири. Ол бейик Магтымгулының чыкан-чыкмадык, эхли шыгырларыны ятдан билен еке-тэк багшыды. Онуң айдан айдымлары халкың рухуны тээелейэр, дессанлары пайхас берйэр. Гурт Якубың овазы-гечмишиң овазы. Диңледигиңче бу дурмуша тешнелигиң артыр, адам-лара мэхрин мөвжейэр.

Языжы Ораз Ягмыр, ынха, шейле багшының хес-ретли, гадырсыз гечен өмри хакда Сизи сөхбете чагыр-яр.

Гурт Якубы ене райкомың хайбатлы жайы-на чагырдылар. Узун бойлы, агыр йүзли, агзы уллакан, яшажык бюрократ кабинетте гирен багша зордан салам берди.

— Яшулы, сен бизиң айданымызы этжек дәл-ов.

— Инижигим! Сен бир маңа якын бол ахыры. Түркмен диениң айдым-сазсыз оңжак миллет дәл. «Пылан дессаны айдып бер» дийселер нәдейин?!

— Билемок дий.

— Билйән задымы нәдип билемок диейин?!

— Сең билен яңкалашып отурмага вагтым ёк. Инди дини айдымлар айтдыгың — гөзүни гөзенегиң аңырсында ачдырын.

Гурт Якуп эгнине дүшен чал гоңагы как-магы билмейән огланың галстугыны тиз-тиз дүзедишдирип, сесине хемле беришини сын-лап, онуң аркасында кимлериң дураныны ят-лады. Ятлады-да гамгын йылгырды.

— Инижигим! Гахар этмәвери. Гөзенегиң аңырсына гечирениңизде дутарлы гечирйән-из-ми?!

Гурт Якубы танаянларың эхлиси онуң гай-мак ялы мылайым, юмшак адамлыгыны тек-рарлаярлар. Ол илиң гөвни дийип ёртар йө-рер экен. Бирем хич киме байлыгы, пукара-лыгы үчин артыкмач сарпа гойжак болуп азара галмандыр. Онуң янында эхли киши бир денликде, худаның бендеси хөкмүнде. Обаларың биринде дине айлыгына яшап йөрен бири тоюна Гурт Якубы чагырыпдыр. Багшы разылык берипдир. Шол оба-дан ене бири шол гүн той эдермен болупдыр, йөне

ол харам байлыгы ховлусына сыгмаянлардан экени. Олам Гурт Якубы чагырмакчы боляр, эмма багшы өң шол обада бирине сөз беренини ятлаяр. Онсоң яккы адам байлыгыны мазамлап башлапдыр вели, багшы онуң сөзүни бөлүп: «Иним, Исгендерин соңкы саргыдыны эшитмәнсиң-ов» дийипдир. Ынха, шороят: Дүнийәниң ярысыны алан Исгендер соңкы деминде ятырка, шейле саргыт эдипдир: «Мен өлемде голларымы табытдан саллап, ачып гоюң. О дүнийә хич зат экидип болмаяныны, гой, халайык гөрсүн» дийипдир.

Онсоң той гүни Гурт Якуп илкинжи чагыраныңка ир гөзинден гелип, айдым айдып башлапдыр вели, пукара тоям болса, обаның аглаба илаты шу тоя гелипдир. Гөршүңиз ялы, түркмен багшысы хөкмирован пулдан элмыдама белентде дурупдыр.

Гурт Якуп түркмен багшыларының асырма-асыр миземән гелйән канунларыны, дәплерини өрән чундан билйәрди хем-де гаты пугта бержай эдйәрди.

Ненеңси айдымлар өврәмели, не хенде, хачан, ниреде, нәче вагт айтмалы? Өйүңе мыхман болуп, ил ичинде гезип йөрсөң гөрйән-эшидйән задың кән. Оларың хайсысыны иле айдып, хайсысыны өмрылла унутмалы? Багшының барян гапысы кән, эмма шонда-да хайсы гапыны ачяныны билмели. Багшы билен гатнашасы гелйән, дост йүрегинден төр бержеклер кән — кими голайыңа гойбермели? Ахырда, өз сунгатыңы киме өвретмели? Иң эсасысы хем сен чәксиз хеззет-хорматы гөтермеги башарямың? Себәби түркмен

Гурт багшы халыпасы Розы багшының чепинде отыр.

халкы шаха, шахыра хем хормат гоймагы башаряр вели, онуң багша хормат гойшуны өзүң түркмен болаймасаң, долы дуймак мүмкин дәл. «Түркмен бала-чагасына ийдирмедик задыны багшысына ийдиреси гелйәр» дийип, Гурт Якуп велилик билен айдыпды. Онсоң багшының аркасына нәчерәк хормат йүкленйәнини гөз өңүне гетириберин. «Меслиги гара гоюн, гара гойнунам гаррысы гөтерермиш» дийип халк йөнелиге айданок. Шу совалларың ве шуңа кыбапдаш йүз мүң совалың догры жогабыны тапан, оны дүрс бержай эден багшы узага гидйәр. Бейик Бабагаммар билен Ашык Айдың пир диңе шейле багшылара ылхам пияласыны узадяр. Гурт Якуп багшыларың язылмадык канунларына, дәплерине илкинжи әдимден тә соңкы деме ченли вепалы болды.

Багшының иң улы байлыгы — сеси дийәрлер. Тебигат Гурт багша жуда әгирт байлык эчилипдир. Бейле сесли багшы ондан өң болдумыка? Онуң сесинде жемленен дуйгулары хем-де сесиниң дөредйән дуйгуларыны ахырына ченли ачып билжек киши бармыка? Онуң сеси Алла дийип, Адам дийип оба-оба айланан гадымы галандар-абдаллары, гиже ятман налыш окан пәк гөвүн дөрвүшлери ятлатмаярмы?! Онуң сеси сениң гөвнүңе иң якын мелхемчиниң сеси дәлмидир?! Шейле сесиң болар-да сен ненәңси айдым айдарын өйдйән?!

— Сенем иллер ялы «Тарла тракторымы», «Өс, мекгежөвеними» айт. Шонда сенем дынч

борсуң, бизиңем гулагымыз дынар — Яшажык бюрократың шейле талабы бар.

— Вах, инижигим, мен о айдымлары айдып билмесем нәме этмели?!

— Гойсана, яшулы. О айдымлары ёлда ойнап йөрен чагажыкларам айдя.

— Шуны догры айтдың, о айдымлар чагажыкларыңкы.

Гурт Якубың гаршысында дуран чиг бейни ненәңси багшы билен иш салышыяныны селжерерден эжиз. Ол кими ур дийселер, гөзүни юмуп шоңа топуляр.

Гурт Якуп болса урланда-да айдым айтды. Агланда-да, гүленде-де айдым айтды. Дурмушың дүйп аслына акыл етиржек болуп келле дөвенде-де айдым айтды. Айдым-саз онуң үчин леззет, йөне ойландырян, сәхел гамландырян, йүрегиңи юмшадян леззет. Хи, гамланмаянданам, гама батып билмейәнденем адам бормы?! Гам сениң гедем башыңы эгйәр, газаплы дилиңи сүйжедйәр, төверекден өзүңе хемра-дост гөзледйәр. Иң гүйчли ери хем: сениң бу дүйнә мыхманлыгыңы ятладяр. Мыхман болуп гелен ериңе яманлык этжекми?

Гөз горкак, эл батыр, дил йүврүк дийипдирлер. Ана, гам сениң элинден тутяр. Эжизе дегме диййәр. Гам сенин дилиңи дүвйәр. Ажы сөз айтма диййәр.

Әлбетде, адама мердем гам герек, адамы бейгелдижи, хайыр ишлере итерижи гам герек. «Сен мыхмансың, гыссанавери, ягшылык эдип етишжек болавери! дийип, бөврүңе санжып дуран гам деркар.

Гурт Якубын овазында, айдымларында, чалан сазларында хут шейле гам бар. Багшының эхлимизи көкенлән йүпи хем шо гамдан ишилен болса герек. Шейле болансон Гурт багшы, озалы билен, бейик Магтымгула йүзленди. Өзем шахырың арап харпындакы китапларыны окады. Гүндизлерине эдил айна бакан ялы китапдан йүзүни айырмады, ятанда яссыгы Магтымгулының китабы болды. Гурт багшы арап, парс дилинден, чагатайчадан хабарлы болансон, онуң Магтымгулының шыгырларына дүшүниши үйтгешикди. Магтымгулының эсерлериниң аңырсында янланян овазы согруп алмагы Гурт Якуп башарды. Шоңа гөрә, бу дүньәде айдым айдып гечен багшыларың арасында Магтымгулудан иң көп айдым айдан Гурт Якупдыр. Өңүнден бир зат диймек кын вели, йөне Магтымгулудан айдым айтмак меселесинде Гурт Якупдан өңе гечжек багшы инди дөрөмесе герек. Мары шәхеринден лукман Мыралы Ата оглы шу бабатда бир ваканы ятлады: «Бир тойда Гурт багшы Магтымгулудан айдым айдып, аралыгында дерини сыланда динлейжилериң бири:

— Гурт акга, Магтымгулудан нәчерәк айдым билйәңиз? — дийип сорады.

— Билмедим, инижигим. Шоны өзүмем билесим гелйәр. Ханы, Магтымгулының китабыны гетириң; бакалы.

Магтымгулының 1983-нжи йылда чыкан ики томлугыны алып гелдилер.

— Ханы, инижигим, сахыпалары бир янлан агарып башла. Гошгының адыны ока-

сан болар — дийип, Гурт багшы дутарың гулакларыны чекишдирди. Онсон бир гошгының адыны оканына мәхетдел багшы о гошгының бентлерини айдым эдип айдып башлаяр вели, халайык индикә гечибер дийип ыгтыяр берйәр. О айдымларың арасында Гурт багшының өзи дүзен, өзи тапан хеңлери хем аз дәлди. Шейдип, ики китап тамам болды вели, Гурт багшы: «Мунда Магтымгулының әхли гошгысы ёк. Шу китапданам ызарла-лың» дийип, көне язувлы бир китабы сумкасындан чыкарды. Оны хем хеңе салып айдып чыкды. Бейле яткешлиги, саз дөрөтмәге укыбы бир келледе жемлән багшы инди бу дүньәде гайталанмаса герек».

Догруданам, Магтымгулының рухуна Гурт Якубың рухы бирлешипдир. Магтымгулының отлуклы сөзлери Гурт багшының дилинде тәзе өвүшгин тапды, найза өвүрлип шу дурмушы булайжылара, наданлара-намартлара, зынахорлара, ичиндәки елден яна чишип йөрән везинепаразлара, дилинде бир зат диййән, ишинде башга зат эдйән ики диллитере, өзүни гара пула сатын паракорлара ве шуна мензеш бейлеки ногсанлара гаршы гөрешди. Шейтмек билән бу дурмушын хумметини артдырмага онуң гошанды уммасыздыр. Муны хич бир гурал өлчәп билмез, дине ынсан дуйр, дине ынсан онуң гадрыны билер.

Гурт багшы дурмуша өрән ичгин дүшүнйәрди. Ол ресми сыясатың халкы динден дашлашдырмак билен, онуң рухуны нененеси өчүрйәндигини, радиода, телевизорда хақыкат хакда, дурмушың гүлала гүллүги хакда түке-

зыбаның яланлыгына, оңа дерек буз астын-дан гара деряның акып ятанлыгына икучсыз гөз етирйәрди. Ол мүнлерче адамларын бу галплыга ынанып, аслыны унудышларыны, өз гадымы гечмишине дил етиришлерини, башга-башгалара меңзежек болуп азара галышларыны, алдыгына арак жыңкыдышларыны гөвни гыйым-гыйым болуп сынларды. Түркменлерин үмзүгиниң терс тарапа өврүлишине ген галярды: өңлер түркмениң абрайы, умуы бәхбиди дийип чапылярды. Инди бирхили пархсызлык дөрәпдир, гара небис өңе гечипдир. «Гөзүм гөрмесе, сыртымы бөри ийсин» дийән адамы хакыкы адам хасаплап болармыка?!

Гурт Якуп түркмениң гечмишини ягшы биленсон, гележеги барада көп оя батярды, ховсалалы пикирлер оңа ынжалык бермейәрди. Бу пикирлер оңа ниреден гонярды? Озалы билен, бейик Магтымгулының эсерлерини үрч эдип окан адамда шейле пикирлер дөрәймелиди. Үстесине-де, дурмуш сениң гөрмежек задыңы гөркезип, эшитмежек задыңы гулагыңа гуяп дурса нәдерсин?!

Арлы-намыслы түркмен машгаласы нире — никасыз чага догрупп, көчә ташламак нире?! Дулдегшир гоншың ёрганының арасында дыкып гоянжа пулжагазыны чилмек — хи өң гөрлүп-эшидилен затмыды? Хәзирки дөвүрде эдилйән женаятлар агзалса, депе сачың хужжериберйәр.

Түркмен дурмушына бу затлар нирелерден аралашып йөр? Хайсы шейтан бу затла-

1978 й. март. Ене еди йылдан багшы бакыете гидер.

ры эт дийип бөвре дүртйәр? Себәпкәр — гүнәкәр ким?

Муны гытчылыгың дөрөдйән хадысасы дийип дүшүндиржек болянлар бар. Муна хә дийип болмаз. Бейик Ватанчылык уршы йылларында мүн эссе агыр гытчылыкды ахыры. Эмма шунча женаят эдилмейәрди. Хатда о дөвүрлер түркмен өйүне гулп урланыны гөзләп тапаймасаң, көплер гулпуң нәмелигини хем билмейәрдилер.

Канунлар көнелди, дүзгүнлер говшады, шоңа лайыклыкда адамларам үйтгәп уграды. Бейлеки көп-көп юртларың огрулары Совет Союзының огруларыны гөрөнде агзы ачылып галярмыш. Гүндогар юртларының көпүсинде, илаты бир миллиарддан гечйән бейик Хытайда огурлыгың гаты сейреклиги хакда гүррүң берйәрлер. Мунуң илкинжи себәби — канунларың забунлыгы хем-де өрән пугта бержай эдилйәнлиги. Хатда кәбир юртларда огрудан хайсы элиң билән огурладың дийип сораярлар. Чеп элим билән дийсе, чеп элиниң билегинден дыңяр, саг элим билән дийсе, сагыннан дыңяр. Огурлык эден зенанларың сачыны пәки билән сырмак хем еңил жезаларың хатарында гөрүлйәр. Ханы, шондан соң элиң киши малына узасын-да!

Кичижик Сингапурда эгер чилим чекмели дәл ерде чилим чексең, я галындысыны йөрите габа ташламасаң, йүз доллар жериме саярлар. Шоңа гөрә Сингапур дүңйәдәки иң арасса юрт хасапланяр. Муны

гөренимде өз гөзлериме-де ынанмажак болдум.

Гурт Якуп өрән йүврүк фантазиясына даянып, бу затлары отуран еринде гөрүп-билип отырды. Билдигиче, гөрдүгиче йүрегини ган өййәрди, багрындан йылан дишлейәрди. Бирмахалкы яшажык бюрократ хем онуң ызындан галанок. Инди ол йөнекей ишгәр дәл-де, бир басганчак ёкарда отуран киши. Өз адының «Пыланы» дийлип тутулмагыны исләнок. Хәкман Пыланы Пыланыевич дийилмегини ислейәр. Гурт Якуп үчин болса онуң пархы ёк. «Ата-бабамыз Пыланыевич дийип гечмәндир» дийди. «Сизе медениет өвредип болжак дәл-ов» бюрократ торсарылды. Хамана, бир-биреге Пыланы Пыланыевич дийип йүзлендигин медениетин аңрыбашы болярмыш.

Гурт Якуп хер гезек бу вакалары башдан гечиренде, соңра ятланда, онуң башына гам думаны чөкйәрди. Гижелер укусы гачярды. Дүңйә билән хошы болмаярды. Онсоң еке өзи биряна баш алып гидеси гелйәрди.

Нирә гитжек, дийсене, бичәре, Гурт багшы?!

Онуң узак гидйән ери — Мургабың гамышлы, торанңылы кенары. Сессиз акып ятан деря, гамышларың ыгшылдысы, торанңыларың чал япракларының шапырдысы багшының калбына ынжалык бермесе, өзге ерден канагат тапмак кын. Кә гижелер ол өз пикир-дуйгуларына шейле бир гүмра болуп, даң атаныны хем дуйман галярды. «Мана не себәпден кәейәрлер? Дини айдымлар айдяным үчинми? Бейдибем, дини гадаган эдип бо-

лармы? Магтымгулынын ики гошгусынын биринде дини өвүшгин бар ахыры. Онсоң Магтымгулы о гошгулары акмак болуп язандыр дийжекмикәлер? Е-ок, бужагаз пыррылдыктар узак гитмез. Хернәче гамчылаберсинлер, бир Гурды йыканын билен бөвет басып билмерсин. «Түркменде гурт кәндир. Бу халкын атасы эне гурды эмен дийярлер. О затлар йитип гидибереси ёк». Онсоң Гурт багшы өз ден-душ багшыларынын ат газанан артист, халк артисти, халк багшысы ялы атлары алып, дүрли орден-медаллары дакынышып йөришлерини ятлады. Элбетде, олар чигиди гадары ялы-да гөрипчилиги ёк. Эмма ат алмакдан гечен, өзүниң ерли хәкимнетлер тарапындан яналып йөришине акыл етирип билмеди. Йөне халк велин, онун айдымларына өлемен тешне. Гурт багшы бир тойда айдым айтдыгы, эртири о айдымлары магнитофон кассетасындан гөчүрип дүйё яйрадырлар. Өзүни динләбилмән, кассета аркалы леззет алып йөрен халайык Гурт Якубың өзүни гөрөнде Хыдыр атаны гөрөн ялы бегенйәрдилер. Онун халк ичиндәки сарпасыны, Гурт Якуба гоюлян хорматы хич зат билен денәп болар ялы дәл. Ана, шол сарпа, шо хормат хем багшының иң улы медеткәри болды. «Алла дерт беренде дерманыны яны билен берермиш» дийип Гурт Якуп өз гөвүнә теселли берйәрди. Шейле гижелерден соң ол өңкүденем юмшак, мылайым хем гөвүнтапыжы болярды. Үрч эдиң тәзе гошгулары, дессанлары, кыссалары, хекаят-ровайтлары өврөнйәрди. Онун алмаз ялы йити зехини окаян

задыны тутушлығына ят тутмага мүмкинчилик берйән экени. Бир гезек ол бир яшулуда «Юсуп-Ахмет» дессанының көне нусгасыны гөрүпдир-де о дессаны ят тутмак үчин кырк гүнлүк сорапдыр. «Кырк гүнлүк?» дийип, китап эеси геңиргенипдир. Гурт Якуп болса китабы узак мөхлетлик сораяндырын өйдүп мүйнүргәп: «Онда отуз бәш гүнлүк берәйин» дийипдир. Китап эеси отуз бәш гүн дийленде Гурт багшының босагасындан әтләпдир. Ол улы дессаны саналгыжа гүнде ят тутуп болжатына хич ынанмандыр. Гурт багшы китабы мыхманың өнүнә оклапдыр-да хөвес билен «Юсуп-Ахмеди» айдып берипдир вели, бегенжинден яна мыхманың йүреги ярылара гелипдир.

— Әлхепус, әлхепус! Сениң эгниндәки адамың келлесимикә бери? — дийип, Гурт Якубың пәки билен сырылып, элмыдама йылманып дуран келлесини элләп гөрүпдир.

О келле дәлди-де, келле гөрнүшли түркмен хазынасыды. Гайталанмадык, гайталанмажак хазыналы түркмен келлесиди. Гурт багшы айдым арасында аясы билен о келләни сыпап гойберерди. Багшының өзи хем өз келлесиниң ойнуна, аграмына хайранлар галярды. Себәби өмрибойы эгнинде гөтерип гезсе-де онун ичиндәки хазынаның мөчберини гөз өнүнә гетирип билмейәрди. Шоңа гөрә Гурт Якупдан: «Нәче айдым билйәнниз, нәче дессан билйәнниз?» дийип сораланда, хич махал анык жогап берип билмезди.

Түркменгалалы мушдак Аннагелди Баймырат оглы Гурт Якубың айдян айдым-саз-

лары, дессанлары хакда узак гызыккланыпдыр. Багшынын тирме айдымларынын мукдарыны кесгитлэп билмесе-де ол шу ашакдакы дессанлары, роваятлары, кыссалары Гурт Якубын айданлыгына гүвә гечйәр:

1. Шанама
2. Бабарөвшен
3. Юсуп-Ахмет
4. Зейнеларап
5. Ымам Хусейин
6. Хатам Тай
7. Ыбрайым Эдхем
8. Сагды-Вакгас
9. Огузнама
10. Рисалайы Несими
11. Хезаре совал Мелике Данышменд
12. Лейли-Межнун
13. Юсуп-Зүлейха
14. Кыссайы Фыргун
15. Шежерейи теракиме
16. Гүлпам
17. Мыралы ве Солтан Сөйүн
18. Касасыл Энбия
19. Аслы-Керем
20. Узуклар
21. Мешреп дивана
22. Истендернама
23. Кырк хадис
24. Тарыхы Энбия
25. Тарыхы мулук-и Ажам
26. Тарыхы халыфат
27. Кысса Ымам Ислим
28. Заркум

29. Вагзы Азад
30. Вагзыл Жөхит
31. Итли жөхит
32. Макатыл
33. Нежеп оглан
34. Сир Шериф
35. Касым оглан
36. Зөхре-Тахыр
37. Вамык-Узра
38. Дөвлетяр
39. Мелике-Мәхринигәр
40. Мелике-Диларам
41. Дивани лугат эт-түрк
42. Рөвзет эс-сафа
43. Гыяс эл-лугат
44. Сейпелмелек-Метхалжемал
45. Ширин-Перхат
46. Гушлар дили
47. Пентнама
48. Бахарыстан
49. Бешиштнама
50. Шабәхрем
51. Гүл-Сенүбер
52. Варка-Гүлша
53. Вепайы
54. Ковуснама
55. Хожа Ахмет Ясавының хикметлери
56. Жамының эсерлеринден
57. Новайының шыгырларындан
58. Фердөвсиден
59. Молланепесден
60. Магтымгулының эсерлери тутушлыгына

Гөршүңиз ялы, шу эсерлери айдым эдип,
кысса хөкмүнде гүррүң бермек хупбатышы бир
гырада гоюп, шейле көп затлары дине ятдан
бийәнлиги үчинем Гурт Якуба улы ядыгәр-
лик бина эдиләймелиди. Эмма элинже язы-
лып, элине берлен үч кагызы хем илиң ичинде
окажак боланда бүдрейән көрзехинлер оңа ёл
өвретжек бөлдүлар. Гурт Якуп баш бермән-
сон, онуң агасы Бегли Якуба игенип уграды-
лар. Олам айдым-саздан говы баш чыкарян
адамды. Эгер партия иши, метбугат иши
дийип ёл урдурмадык болса, олам үйтгешик
багшы болуп етишмелиди. Бегли Якуп билен
тиркешен адамлар Магтымгулының эсерле-
рине онуң өрән чуң дүшүнишини, гошгулары-
ны ятдан айдышыны ятлаярлар. «Сагылма-
дык сыгыр сүйтден чыкар» дийлиши ялы, баг-
шычылыгам башбитин угруна йыкылмасан,
баш берйән сунгат дәл. Шоңа гөрә, багшылык
ылхамы Бегли Якупдан дашлашды гитди.
Ёгса, оларың атасы Якуп ага багшыды ахы-
ры. «Эжем пахырың айдан ләлелери, хүвдү-
лери» дийип, Гурт багшының санаян сетир-
леринден чен тутсаң, онуң әжеси хем өрән
дилевар, халк дөрөдигилигини говы бийән
зенан боларлы.

Гайрада атлар бошанды-я,
Ёлуна гүллер дүшелди-йә,
Хайып, мениң яглыгым-а,
Баламан оглы гушанды-я.

Сиз Гурт Якубың мердем овазында бу
хенлери диңләң болсаңыз, Сизи тәсирли дуй-
гулар гаплап аландыр. Озалы билен, «Ханы,

хүвди айдып, бәбек ятырян энелер?» дийип,
хер кимде гечмише тешнелик оянандыр. Түрк-
мениң нәче асырлар бәри миземән гелен
түркменчилик канунларыны, түркмен даргап,
ёк болуп, өзге миллетлере сиңип гитмекден
саклан түркменчилигин канунларыны инди
гөзүмизин алнында юмрушларыны, өзүмизин
юмрушымызы хесретли ятлансыңыз. О хүв-
дүлер сизин бирмахаллар салланчакда ятан
заманларыңыз гөз өңүнде гетирендир, чага-
лыкда гулагыңыз ганан хенлериң гайталан-
магы сизи бир салымлык чага өвүрмедими-
кә?!

Мен Гурт Якубың ләлелерини, хүвдүлери-
ни өвран-өвран диңләп, оларың ненеңси ши-
рин дуйгулы саз билен кешделенилишине хай-
ранлар галян. Гурт багшы о хенлери шейле
бир якын йүрекден чалар вели, хер бир дон
йүрегең бу хенлере эресе герек. Шонда ме-
ниң бир пикир келләме гонды: хәзирки за-
манда хүвди айдылмаяны үчин чагалар шейле
доңбагыр, пархсыз болуп етишйән болмасын?!

Эгер энелер хүвди айдяң болсалар, Гурт
Якуп эркек овазы билен хүвди айтмаса-да
айтмазды. Багшы хүвди айдылмаянына гый-
ылып, гудратлы хүвдүлериң мүн бир оваз-
ларының йитип баршына дөзмән, өзи айтмага
межбур боляр. «Гөй, бир ере язып гойсун-
лар, бу гүн болмаса эртир хүвдә доланарлар,
доңуп баряң дүнйәни хүвди айдып эредерлер»
диен умыды барды.

Хүвди, хүвди хүвлени-йә,
Сувда балык көвлени-йә,

Балык дийип тутаным-а,
Йылан болуп товланды-я.

Бу сетирлерде нәче дуйгы, нәче мань, нәче пелсепе жемлененине багшы өрән чуң гөз етирйәрди. Умуман хем, Гурт Якубың хер сөзүң аграмына, орнуна, максадына дүшүниши саза дүшүнишинден кем дәлди, оны сөйүши хем шончарак барды. Шоңа гөрә, мәрекенң ортасында айдым айтман, саз чалман, йөнекей сөхбет эдип отуранда-да Гурт Якуп өзүне бакдырып билйәрди. Сөзлери перт-перт айдышы, инмели еринде инип, чыкмалы еринде чыкып билйән әхени хем халайыгың гөвнүнден турярды. Лабзы сүйжи адамды-да. Дог-русы, ол дутарың гапагына язгын аясыны гоюп дыманда-да көп зат айдыбилйәрди. Гөзлерини юмуп, «Хм» дийшинденем төверекдәкилер улы мань алярдылар, багшының өзи хем гөзлерини юманда илиң гөрмейәнини гөрйән боларлы.

Хут шол инче гөргүрлиги хем оңа айдым-саз дүйәсинде өз мекдебини дөрөтмәге мүмкинчилик берди өйдйән. Бу пикири тассыкламак үчин түркмен айдым-сазының үч саны улы ёлуның бири болан салыр-сарык ёлуның иң болманда йигриминжи асырдакы атлы векиллериниң дөредижилик-ылхам айратынлыгы, өзболушлылыгы хакда айтмак герек. Әй-йәм йигриминжи йылларда бу ёлуң Улы Гарлы, Кичи Гарлы, Ораз Салыр, Гирман багшы, Нобат багшы ялы әгирт багшылары етишипди. Буларың әхлиси хем мекдеп гоян багшылар. Улы Гарлының айдымлары салдам-

лы, ёгнас-мылайым овазлы, беленде галанда жуда белент, сеси бурун аркалы аз пейдаланяр, көпләнч, ышкы, дурмушы айдымлар агдыклык эдйәр. Кичи Гарлы дүйпден муңа гаршылыклы хәснетде. Ол айдымы отлуклы, гаты гызгалаңлы айдяр, шейле айдымлары сайлап айдяр. Сазыны хем деңине йөредйәр. Айдымам йүврүп баряр, сазам. Овазы хем муңа кыбап гелйән инчеден мылайымды. Ораз Салыр инчерәк белент овазы билен дүнъеви айдымлара көп үнс берйән экени, онуң сетир арасыны, бент арасыны сеплейшиниң уссатлыгы гайталанмажакды. Онуң айдымларында саз икинжи хатарда дурярды. Нобат багшы овазындакы дурнуклылыгы, сөзлери өрән сайхаллы айдышы, сеси пейдаланмакдакы артыкмачлыгы, овазындакы еңилжек гам билен бенди эдйәрди. Екарда айдыланлар о багшыларың айдымларыны диңләнде илкинжи йүзе чыкян пикирлер. Оларың дөредижилигиниң херсине мынасып сыпатларыны чуң, долы йүзе чыкаржак болсан, яссык ялы китап язмак деркар.

Онсоң шу багшыларың мекдеплеринде бишен шәгиртлер бу ёлы баглапдымар. Нәче йыллар бәри өңе чыкян багшылар айланып-өврүлип шоларың басан ызларындан басярдылар я-да шол ызы довам этдирйәрдилер. Салыр-сарык ёлуның хер эдими эелимикә өйдердик вели, бу бейле дәл экени. Гурт Якуп гыссанман-хувлукман, чекинмән, нер кимин зәхмет чекип, өңкилерин тәсирини еңип гечип, өз айдым-саз ымаратыны бина этди. Бу инне билен гуйы газанча барды ахыры.

Гурт Якуп аглаба тирме айдымлар айды-
лян салыр-сарык ёлуна кыссачылыгын өз-
болушлы шахасыны орнашдырды. Бу кыс-
сачылык Пэлван багшының, Магтымгулы Гар-
лының кыссаларына менземейерди. Гурт
Якуп өз халыпаларына-да менземеди. Олар-
дан алан сапакларыны башга угра гөнүк-
дирди. Шейлеликте, түркмен айдым-сазының
төзе кувватыны, төзе мүмкинчилиги-
ни ачды, оны бир гез ёкары гөтерди.
Түркмен классыкы эдебиятының көпленч, аз
богунлы сетирли гошгулары, өзем үч-дөрт
бентден артык болмадыклары айдыларды.
Гурт Якуп болса аруз өлчегли, чылшырымлы
эсерлери хем хеңе гошды отурыберди. Хут
шондан соң бейик Магтымгулының әхли гош-
гусыны айдыма өвүрмек мүмкин болды. Йө-
не «Мен шейле төзелик тапдым. Мен шунча
төзе хең уландым» дийип Гурт багшы екеже
гезегем магтанан дәлди. Онуң тебигатында,
топрагында бейле хәсиет ёкды. Бир бәхбитли
иш этдиги, оны унутмак билен болярды.
«Иле берсең, өзүңкидир. Гизләп гойсаң, йитер
гидер».

Шонун ялы-да ол дирикә екеже журна-
лист, екеже языжы, еке багшы Гурт Якубын
дөредижилиги хакда бир гезек хем мертебели
сөз айдып билмедилер, онуң гамлы гөвнүни
гөтерип билмедилер. Догрымы айтсам, менин
өзүм хем шу китапчаны багшы дирикә язып
билердим ахыры. Шу адамларын агзыбир
дәлдиги, бир-биреге дегерли сарпа гоюп бил-
мейәндиги бюрократлара улы ёл ачды. Он-
соң Гурт Якубы өвмек бейле-де дурсун, гай-

та онуң радио яздырылан санлыжа айдымы-
ны хем вагтал-вагтал гадаган этдилер. Онуң
сесини туссаг этдилер. Шейле ахвалдака ме-
дени жемгыетчилик онуң аркасыны тутуп бил-
меди, оңа деркар медет берип билмеди, себә-
би о медени жемгыетчилигин өзүне энтек-
энтек медениет өвренмек зерурды. «Гурт Яку-
бың аркасыны тутсам, мени ёлбашчылар ха-
ламан башлар, маңа пылан байрагы бермез.
Мен о хожайындан ховлы дилежек, «Волга»
дилежек, о несибеден кесиләймәйин диен
намартжа пикириң өрүси гин болды. Шейле
пикирдәкилериң көпүси гижеден-гиге үрч
эдип Гурт Якубы диңлейәрдилер, дүнийәни
унудып диңлейәрдилер. Гүн доганда болса
Гурт Якупдан гачярдылар. «Бирден гарасы
ёкаймаверсин» дийип, онуң гелйән ёлундан
совулярдылар. Кесел горкусы билен, гара-
хассалыга ёлугана дерман-дәри бермейәнлер
ялы.

Өрән дуйгур Гурт багшы бичәре бу зат-
лары шобада дуйярды. Дуянда нәтсин?! Баг-
рыны эредәймесе, өзи аглап, өзи диңмесе,
оны көшешдиржек ёкды. Бирем Гурт багшы
өзүне өзи басалык бермәге, өз гөвнүни өзи
алдамага өкде багшыды.

Онуң халыпаларының бири Розы багшы
билен башдан гечирен вакалары хакда гы-
зыклы гүррүнлер кән. О сөхбетлериң бирини
сизе етирейин.

Розы багшы хем гадымы дессан-роваят-
лары йүрекден сөййән багшы экени. Ол Гурт
Якуп көне китап тапдыгы онуңка гатнап, ир
эртирден гич агшама ченли биле китап ока-

Гурт багшы дүйәни унудып айдым айдял.

шар экен. Йөне окаса-да дини китап болан-соң горкусы кән экен. Умуман хем Розы багшының горкаграклығыны Гурт Якуп өндөн аңып, оны сынамакчы болупдыр. Дең-душларың бирине: «Эртир Розы акга китап окашмага гелер вели, сенем ыз янындан гел-де берк геллешип башла. Мен орган ишгәри Пыланы Пыланыевич дияен болуп, жүбинден бир кагыз чыкарып гөркезен бол» дийип, айтмалы сөзлерини, этмели херекетлерини жикме-жик өвредипдир.

Эртири Розы багшы көне галошының апырдына басып, ене Гурт Якубыңка гелипдир. Гурт багшы хем ёрганың арасында гизләп гоян көне дессаныны чыкарып, оңа

узадыпдыр. Розы багшы дессана йүрекден берлип, дүйәни унудып, хеңли окап отырка, диллешилен киши гапыны зарп билен ачып, өе күрсәп урупдыр.

— Милицияның капитаны Мырат Мырадович — дийип, йигит шахадатнама меңеш-же гаты кагызы жүбүсиден чыкарып ене салыпдыр. Розы багшының депесине буз гачан ялы, бирбада доңуп галыпдыр. Соң режәнин оң дәлдигини гүман әдип, милиционерден гөзүни айырман, голундакы китабы Гурт багша тарап эмай билен сүйшүрипдир. Гурт багшы хем ызына сүйшүрипдир.

— Икинзем еринизден бутнамаң! Яшулы сенем китабың өз яныңда сакла! — дийип, «милиционер» Розы багша гаты сөзләпдир.

— Китап менки дәл, жан оглум.

— Меңкем дәл — дийип Гурт багшы хем бада-бат сөз гайтаргы берипдир.

— Мени алдажак болмаң! Эгер этмишини-зи мертлик билен бойна алсаңыз, жезаңыз еңләр — дийип, «милиционер» ене Розы багша бакыпдыр.

— Вах, садагаң болайын, китап өй эсининки. Мен бу кишини биринжи ёла гөрүп дуршум. Бу өе азашып дүшдүм. Ал, хо-ов, би нәлетли китабың! — дийип, Розы багшы китабы ене Гурт Якуба бака сүйшүрипдир, Гурт Якубам: «Өз гетирен китабың өзүң әкиде-вери» дийип, ызына сүйшүрипдир.

— Гөрйән вели, иш ула гитжег-ов. Яшулы адыңыз айдың! — дийип, «милиционер» кагыз-галамыны хәзирләпдир.

— Бизде ат нәме ишлесин?! Атлы адам

гөзлейән болсан, Сахы билен Өденязы тап — дийип, Розы багшы башга жогап берипдир. Өзүниңем эллери, энеклери алдыгына титрәп башлапдыр. Ол усулжа туруп, гапа йөнеленден, «милиционер» оны саклапдыр.

— Дур, ду-ур, яшулы. Бизин элимизе дүшөңсөң, аңсат-аңсат сыпмарсың. Хәзир өз машынымыза мундүрип милиция әкидерис.

Розы багшы өзүни лампа ере гойберәйипдир. «Хәък, милисгәниң погонлысындан погонсызы берк дийилйәни чын экен-ов» дийип ойланып, гама батыпдыр, сыпмага чыкалга гөзләпдир.

— Сен өзүн бир акыллы йигит. Мени сүйрәп нәме этжек?! Бес-дә, бири гитсе. Ынха, әкит шу кишини. Би милисгелер билен геплешмәни оңаря. Мен бир агыз гепләп билмәсем нәдейин?! Менден бир сөз алянчаңыз гуллуқ мөхлетиңиз тамам бор — дийип, Розы багшы эленипдир.

Гурт багшы хем-де милиционер болан киши оны мундан бетер көсәмәге дөзмәндирлер.

— Бә-әй, нәдәйдиң-әй, Розы акга! Биз-ә оюн этдик вели... — дийип, Гурт Якуп йылгырыпдыр. Жаны арам тапан Розы багшы хем деррев нагт жогап тапыпдыр:

— Вах, менем оюн этдим-дә.

Гурт Якуп халыс эгнинден басып-чөкерип барян дүйәни оюн билен еңжек болупдыр. Ву дүйәниң зады дийип йүвүрмәндир. Шол өңки канагатлылык, шол өңки кичигөвүнлилик онуң өмүрлик хемрасыды. Түркменистан радиосының сазлы геплешиклер редакциясы-

ның ишгәри Аллаберди Дурдыев Гурт багшы билен душушыклары, онуң «Хатам Тай» дес-саныны, бирнәче айдымларыны язып алышлары хакда ятлап, шейле дийди: «Гурт Якуп әхли багшыны өзүнден белентде гойярды. Хич киме гөвнүетмезчилик этмезди. Айдым-саз бабатда хич-хич билимлисиремезди. Мен бу өмрүмде гаты кән багшы-сазанда билен ишлемели болдум, оларын арасында Гурт Якуп ялы шейле сыпайы кишә сейрек душдум. Йөне, нәме «Гурт Якубын айдышларыны радиода бермели дәл» дийип, вагтал-вагтал берлен буйруклар бизиңем элимизи соватды вели, эсасан багшыны бадыкеш этди-дә». Белли саз өвренижи Акмухаммет Ашыров телевидениеде болан бир ваканы ятлаяр:

«О дөвүрлер мен телевиденийәниң сазлы геплешиклер редакциясының мүдиридим. Гурт Якубың «Гүлпам» дес-саныны язып алдык. Эфире гитмели боланда ругсат бермедилер. Нәмемиш, бир еринде дини сөз бармыш. Язгыны позмалы диен буйрук бердилер. Менем позулды дийип жогап бердим-де, кас-сетаны гизләп гойдум. Соң-соң заманалар үйтгәп башланда, «Гүлпам» дес-саны халка говушды».

Бу вакалар онуң шейле гин, шейле чун дөредижилигиниң мунден бириниң хем радионың, телевиденийәниң хазынасына дүшүрилмәңлигине шаятлык эдйәр. Сай-себәп билен дүшенлеринде-де әл айдымлар мәрекеде айдыланча ёк. Багшыны белли бир чәге салмак, онуң эркана инип-чыкышларыны хаяллатмак,

зарын хуммүлдилерини азалтмак мейиллери дуюляр. Шол айдымлары Гурт багшының ил ичинде айдышыны бир сынлан: сазы алавлан, овазындан йүз мүн пайхас көрөп дурандыр. Себәби бу багшы хер айдым айданда бир яш йигделип, бир яш гаррап, йүрегини орта гоюп айдялды.

Гурт багшының янында Розы багшы, республиканың ат газанан артисти Язгелди Кувват, Хезрет Чары, Гурбанмырат Гадам дагы узак йыллар саз чалдылар. Гурт багшының чалан сазлары хакда-да бир kitapлык гүр-рүн эдип болжак. Биз шу тайда онун саз чалшының кәбир айратынлыкларыны айдып олмакчы. Ол гызгалаңлы чалмагы халаярды, аралыгында өрән ширин сүйкдүрйәрди. Ана, шонда динлейжи бал ялан ялы боляр. Дуйдансыз инип гитмек, гарашылмаян пурсатда чыкмак Гурт сазанданың эдәхедиди. Бир тарда чалмак, пердеде чалмак, бир бармак билен чалмак ялы дүрли оюнлары хем барды. Онун дутарының сес бериши үйтгешикди, гулагын шо дутарың овазына өвренишенсон, сен оны хич унудып билмерсин, ниреде чалынса дер-рев тапарсын. Гурт багшы саз чалмага айратын үнс бермейән ялыды, эмма онун сазы сүннәлейши дийип-айдар ялы дәлди. Чыны билен чаланда эли гапага дегжек гүманы ёкдур, ёгса гапак билен тарларың арасы гаймагың галынлыгы ялы ахыры. О сазларын бири хем радиода эшитдирилмейәр.

Гурт багшы айдым айданда-да сазыны дең йөредерди. Озалы, саз билен сениң инче да-марларыңа аралашар, шоны ызарлап хем йүрек

дамарыңа етер. Онсоң саз ненең чалын дамарлар шоңа кыбапдаш тирпилдәр дулар. О сениң йүрежигиңе-де какып гойбәр вели, гөзлеринде нем дөрәнини дуйман галарсын. Гараз, оваз чыкармакда, дуйгы оярмакда Гурт Якубың элинде сайран. дутарда арман галан дәлдир. Элиң ягы, гара дер сиңе-сиңе гонрас гөрүнйән дутар сейрек, гаты сейрек багта миессер болды. Шейле белент такдыр-лы дутары ясаның Ашыр уссадыгыны хем ятлап гечелиң.

Гурт Якуп айдымлары айлап-өврүп дүрли гөрнүшде айдарды. Шол бир айдымы он хили хене салып, хайсы хенде гулага ширин, нәзик эшидилйәнини ызарларды. Онун Магтымгу-лының сөзлерине «Жанана гөзүм дүшди» диен айдымыны янадан динләп гөрүн. Ги-ришде сазың ненең сүннә билен, ненеңси хумметли чалнышыны, оңа хут багшының өзүниң дүр дәнелерини гошушыны билйәнси-ңиз. Багшының овазының ненеңси сыпайы-лык, гөвүнжеңлик билен башланышыны дий-сеңиз-ле!

Шүкүр алхамдүлылла, жанана гөзүм

Мейханада мей ичдим, местана гөзүм
дүшди,
дүшди...

Эгер сиз беҳиште дүшен ялы боласыңыз гелсе, «Жанана гөзүм дүшди» диен айдымы ялңыз отыркаңыз бир динләп гөрүн. Периш-делер, ягшызадалар башыңызы сыпап баш-лабермеги гаты мүмкиндр.

Багшының «Дөнмезми?» диен айдымыны
ятлалың. Бир салым дымсаңыз, бир ерлерден
Гурт багшының хесретли овазы гулага гелип
башлар.

Пелек, сениң бу гердишли герданың
Бизин сары өврүлмезми, дөнмезми?
Багрын ере бердин ниче мерданың,
Иыкан басып дуруп, гайдып галмазмы?

Бу айдым сизи ойланмага межбур эдер.
Гин дүйәде ынсаның орны ниреде? Нәме се-
бәпден адам башы өлүмли эдилепдир? Өл-
жегини унудып, бир-биреги алдамак нәмә ге-
рек? Яланчы дүйәниң алданы етерлик дәл-
ми? Бир өмрүңе он өмүрлик зат йыгнап, нирә
әкитжек дийсене?! Ол айдым Сизин алны-
ңызда ене йүз совалы дикелдип гояр. Гурт
Якубы диңләберсеңиз, хас үйтгешик дуйгу-
лара берлерсиңиз. Өзге чешмелерден ичсе-
ңиз, ганып боляр. Гурт Якубың рухы чеш-
месинден ичдигиңче тешнелигин артяр. Ене
ичйәң тешнелигин хас артяр. Муна тешне-
лик чешмеси диерлер.

Онуң айдымлары, сазлары сизи дурмуша
тешне эдип ташлар, өз өмрүңе, ил ыкбалына
хайпың гелер. Дүйәдәки ягшы затлары хас
говы танап башларсың, олары иң соңкы ге-
зек гөрийән ялы дуйгы дөрәр, эрәрсиң-эзилер-
сиң, төверегиниздәки адамлара мәхир билен
топуларсың, өйкели кишиниң өйкесини язар-
сың, гөвнүндәки дашлары узага ташларсың.
Саңа ынсап ягар, канагатың артар. Шейдип,
түркмен ата-бабаларымыза меңзәп башла-
30

рыс. Асыллы аслыңа меңземек ялы-да бир бе-
лент зат болармы?!

Гурт Якубың хер айдымыны, хер сазыны
диңләнде дөрөйән дуйгуларың әхлисини ка-
гыза гечиржек болсаң, китап барыны язмалы
боларды. Үстесине-де о дуйгуларың көпүси
шейле бир йүрегин чунунда дөрөйәр вели,
оны аңлатмага ынсан дили-сөзи әжиз гелйәр.

Гурт багшы айдым-саз билен йүвүршип, бю-
рократлар билен гидишип элли яша етенини-
де билмән галды. Элли йыл — бу ярым асыр
ахыры.

Эллә етди гамлы башым,

Мундан гайры перят болмаз.

диен бейик Магтымгулының сөзлерини Гурт
багшы хут өзи хакда айдылан ялы кабул эт-
ди, «Ханы, Гурт Якуп башыңы әгме. Бу дүн-
йәде янып геченлериң сен илкинжиси я иң
соңкусы дәл. Беркже дур. Элли йылда не иш
битирдиң? Шондан хабар бер.

Өмүр хакда аглап отурма, өмри берен оны
хачан алмалыдыгыны хем билер» дийип, Гурт
багшы ялңыз отырка оя батарды. Ол өз бил-
йән дессанларыны, айдым-роваятларыны аз
хасапларды. Ене өврәнмели затларыны ят-
ланда хырчыны дишлейәрди. Асыл, ол адам
келлесини кырк гулаклы той газанындан
кичи гөрмейәне чемели. «Әхли зады ятдан
билмелидир» диен дүзгүне онуң келлеси ягшы
өвренишипди. Шоңа гөрә элли йылда гөречлер
говшашып, сыналар ярсышан болса-да онуң
яткешлиги, сеси ве өрән чакган эли шол өңкү-
лигине галды.

Өз билйәнини, әхли ылхам жошгуныны
етишибилдигинден халка пайлады. Ол хақы-
катда айдым-сазың Хатам Тайына өврүлди.
О бабатда шахыр А. Атабаевиң жайдар се-
тирлери бар:

Дессан айдан вагтың жадыгөйдің сен,
Өзге махал йөнекей бир адамдың.
Әхли билйәнини иле гөйдүң сен,
Сахылыкда дүңйә белли Хатамдың.

Йөне шахырам гижә галды. Бу сөзлер
багшы дирикә, гара телетинли гапылара ча-
гырылып чекеленйән дөврүнде языланлыгында
улы голдав боларды. Дине гожа Гурбан Ве-
хими Гурт Якуп дирикә бир гошгы язып баг-
ша берипдир.

Гурт багшы өзи сахы болуп өзгелеринем
сахы болмагыны ислейән экени. Шунуң билен
баглы дүрли хекаятларың биринде шейле
дийилйәр:

Гурт Якубың түчжар юрист таншы бар
экени. Әпет гөврели, гөзлери чекгелеринден
салланышып дуран бу киши кәмахал диңе
багшыны өйүне чагырып, өзге хич киме «бәри-
гел» диймез экен. Үстесине-дә, бир табак на-
хар гетирип, хасыр-хусур этини өзи иййән
экени. Онсоң Гурт Якуп, пахыр, гаты чөреги
чорба батырып күмшүлдәр отурар экен. Ол
өй әсиниң бу гысыклығына бирки гезек чы-
дам әдипдир. Үчүнжи гезек хәлки ене диңе
Гурт багша чакылык ёллапдыр. Гурт багшам
«пыланы үйшмелең әдйәр» дийип, топы-то-
лайы билен сүйшүп барыпдыр вели, түчжа-

рың тас йүреги ярылан экени. Ол шондан сон
багшыны гөрсә, гачыберипдир. Гурт багшы:
«Шуңа ене бир оюн гөркезейин-ле» дийип
ойланыпдыр. «Пыланы шу гүнлер гөрненок
вели, жаны бери сагмыка, йөриң шондан ха-
бар алып гайдалың» дийип, өңкүденем көп
адам билен түчжарың депесинден инипдир.

Гурт Якуп дирикә легенда, роваята өврүл-
ди, шоңагөрә халк ичинде онуң ады билен
баглы гызыклы гүррүң гаты кән.

* * *

Биз Гурт Якуп хакдакы дүрли сөхбетлери,
онуң айдымларыны, кыссаларыны динлейән
пурсатларымыз багшының биреййәм арамыз-
дан гиденини хем унудяс. Бу ахвал онуң халк
рухуна мәкәм сиңенлигиниң аламаты. Бу ру-
хуң дирилиги ахыры.

Ол хич махал илден артык гейинмейәр-
ди, илиң иййәнинден үйтгешик тагамлар ий-
жек болмаярды, үмзүги пукаралара тарапды.
Шо тарапданам оны халк өз адамсы хасап-
лаяр. Гурт Якубың айдым-сазлы дурмушыны
хасап этмәнимизде, онуң өмүрхалы хем ада-
ты адамларыңка чалымдаш. Ёлөтен районы-
ның Атчапар адындакы колхозында, Мургап
дерясына якын бир орачада 1929-нжы йылып
яз гүнлериниң биринде дүңйә инипдир. Ка-
касына Якуп найчы (Якуп Шаназар) диер
экенлер. Әжеси Гурбантәч Алламырат гызы.

О пахырларың ятан ери ягты болсун, ба-
ран ери бешишт болсун! Омын.

Якуп ага соң-соңлар моллачылык әдипдир.

Онун үч оглы, үч гызы бар экени. Гурт Якуп онун үчүнчи оглы. Үч оглун үчүсөм оглан-лыкдан айдым-саза үрч эдип башлапдыр. Гандан гечен зат гаты гүйчли боля-да. Өвездурды Велмәмметден саз чылшырымлыкларыны, Язгулы багшыдан, Розы багшыдан кысачылык тэрлерини хем иргинсиз өврениди Гурт Якуп қакасындан, усса Тахырдан арабы, парсы соват, дини ылым хем өвренипдир. 1948-нжи йылдан колхоза гатнап, дайханчылык эдип башлаяр. Он йыллап түркмен пилинден чөрек иййәр. Сонра район медениет өйүнде, китапханада ишлейәр. 1962-нжи йылда халк театрына ёлбашчылык эдйәр. Етмишинжи йылларда, эсрик нер дей күкрәп айдым айдын йыллары башына гара булут сүйшүп уграяр. Ол-би эдаралара чагырып кәййәп башлаярлар. Шондан сон олар Гурт багшының якасындан элини айырмандырлар. Багшының бар гүнәси — дини айдымлар айдямыш. Онсон Гурт Якуп сересаплы херекет этмели болды. Эмма ичги жошгун бент тутямы?! Айдыма гызышанда ол «дини экени» дийип айтман гоймады. Көплөнч, чөлде-көлде я-да азажык адама айдым айданыны кем гөрмеди. Айратынам, чопан гошларында Гурт Якуп гүл киби ачылярды. Арасса хова, арасса мейдан, арасса адамлар. О тайда сени сатжаклар ёк. Ёлөтенли дутар уссасы Мәлик ага шо йыллары ятлап шейле дийди: «Гуртжан билен чөлде көп тиркешдик. Онун баран гуюсы тойды. Бүргүт бай дийибем газак аксакгалы барды. Гурт багшы чөле бардыгы гойнуны-гечисини ташлап, онун дессанларын-

4. Иүз мүн арманлы көңүл.

дан ганабилмән, Гуртжанын ызына дүшүп, гуйыма-гуйы айланар йөрерди. Оны өзбек, га-рагалпагам диңлэндир. Шо республикалара-да кән чагырдылар. Ораз Багыбек пахыр: «Ягшы болмасаң, багшы болмарсың» диерди. Гуртжан шоларын икисем болды».

Онсон шо дөвүрлер, ур дийилсе, өлдүрмө-ге тайяр дөвүрде Гурт багшыны гарагулчылык эдәймесе, башга ишден дүрли бахана-жыклар тапып четлешдирдилер. Мунда хо-ол өңкүже бюрократжыгымызыңам эли барды. Йөне багша гарагулчылыкда-да рахатлык ёкды. Гижелерине гарагул дуранда, улы ил укудака, ит-гушлар гафлата ятанда Гурт багшы ялңызлыга чыдабилмән, голундакы омурманы дутар эдинип хиңленер экен. Эгер шонда-да дини сөзлер бар болса, көпгулак-лылар эшидер өйдүп ховатырланыпдыр. Ол бу ахваллары хич киме, хатда аялы Аксол-тан дайза хем хич-хич айтмандыр. Дине өзи ялы көсенип йөрен бири билен дерт дөкүшер экен. Шол сөхбетлериң биринде ол гызыклы бир ваканы хем айдыпдыр: Гурт Якубы ене белетже жайына чагырып, «Дүйн ниреде ди-ни айдым айтдың?» дийип хемлели сорапдыр-лар. Гурт Якуп: «Шу гезек бойна алмайын, нәдйәкәлер?» дийип ойланыпдыр-да: «Айдым айтмасам, нәме?!» дийипдир. Гаршыда оту-ран кнопканы гахарлы басыпдыр вели, баг-шының овазы жайы яңландырып дурмуш.

Я алла, я худай, я неби....

Дүйнкүже айдылан айдымлар. Гаты дуры язылыпдыр. «Бә-эй, радио язаноқлар дийип йөрдүк вели, язылян ери бар экени. Гаты говы языпсыңыз. Инижигим, шуны поздурма-вери» дийип, гөвни айдыма берлен Гурт баг-шы ниреде отураныны хем унудыпдыр.

Багшы хернәче ичине салып гезсе-де, ын-

сан рухуны богмаклык бедене улы зарба уруп башлапдыр. Эййәм 1981-нжи йылда Гурт багшының багрындан йылан дишлөп башлады. Чага ялы гөвүн әхли зады ягшы-лыга ёруп, асмандан гечип барян булутлар-данам харай гөзледи. Кеселханада ятан гүн-лери багыр авусына дөз гелип, узак гижәни яссык дишлөп гечирсе-де, гүндиз бир чага аг-ласа, шоны диндиржек болуп улы оюнлар гөр-кезер экен, гөзлерини чөврүп, юмругыны до-дагына етирип түйдүк овазыны чыкарар экен.

Гурт Якубың кеселханадакы ягдайы хак-да онуң шәгиртлериниң бири, багшы Гурбан-мырат Гадам оглы ятлаяр: «Биз-ә йүрегимиз авап, Гурт акга гөвүнлик бермәге баряс вели, гайта ол bize гөвүнлик берйәди. Халыпасы Розы багшыны жайланымызда Гурт акга: «Вах, бу йөне бир жесет дәл, бир халта лаг-лы-жовахыр, түркмениң хазынасы ер астына гитмели болды-да» дийип ахмыр-арман чекип-ди. Бу сөзлериң, көп йыл гечмәнкә, өз жеседи топрага дувлананда-да айдылжагыны гүма-нам этмедик».

Гурт Якубың 1983-нжи йылда бир отуры-лышыкда айдан сөзи велилерче догры чыкды. «Өз-ә, дурмуш бу дуршуна узага гитмез. Аңырсы ики-үч йылдыр» дийипди.

Онуң улы арзувы барды. «Ач-ачанлык бол-са, ислән айдымыңы айдып болса. Түркмениң әхли багшы-сазандасыны үйшүрип үч гиже-гүндиз той берсем. Мекгәни гөрсем, ылахы овазы эшитсем» диерди.

Эмма йыл гечдикче, багшы чөкмесе дикел-мәндир, шонда-да тәзе айдымлар-сазлар өв-

ренжек болуп, шәгиртлерине өвретжек болуп ер-есир болупдыр. Ол өзүниң хер бир айдым-сазы өвренмек үчин гөрйән хунабаларыны, чекйән зәхметлерини шәгиртлериниңем гайта-ламагыны ислейәрди, шол кын ёлы еңмеги өвредйәрди. Өзүниң дөрт оглуның ики гызының хич бириниң багшычылыга йүз урмайшына кемсинмәнем дуранокды. Ахыры, Чары атлы оглы дутара гол беренде, багшының бегенжи йүреге сыгдады. «Оглум! Багшы боласың гелсе, шу пентлерими диңле: айдымлар үч мертебелидир. Бирн йүрекден айдылан, икинжи бокурдакда, үчүнжи овуртда айдылан айдымлардыр. Айтсан йүрекден айтгын, болмаса голайына-да бармагын. Онсоңам багшы болдум дийип, экленжиңи багшылыгың үстүне атаймагын».

Гурт Якуп гелжекки багшы оглуна-да гуванярды, йөне онуң баш ярдамчысы, аялы Аксолтан дайза болды. Онуңам яткешлиги, дилеварлыгы бу гөрлүп йөрлен адамларыңкыдан үйтгешик. Бу, нәме, ики яткешиң төтөндөн бирлешмесими я-да олар яткешлик багтыны пайлашдымыкалар? Алла билсин! Бу зенаның өз фантазиясы, өз тослап тапыш угры бар. Арапдан, парсдан хабарлы. Атасы улы ахун экени. Шоңа гөрә Гурт багшыдан «Халыпаң ким?» дийип сораланда кәмахал «Халыпам Аксолтан» дийип дегшер экен. О дегешмеде хақыкат дәнелери йылдырдап гөрүйәр.

«Менем кысса айдып башлайын» дийип кәхалат йүрегим атыгсап башлаяр. Йөне, нәме, «Гурт багшы өлди вели, аялы ызында дессан

айдып йөр» дийип ген гөрерлер өйдйән, ил гепинден чекинйән. Ынха, шу еди яшлыжа агтыкларымам айдым, кысса айдып билйәлер, шоңа шүкүр эдйән» дийип, Аксолтан дайза хер тайында отуран агтыгының башыны сыпаяр.

Аксолтан дайза Гурт багшының дердини дең чекишди. Оны иң соңкы деме ченли ынжытман саклады. Гурт багшы, элбетде, өз гүнүниң саналгыдыгыны дуяндыр-да, бир гүн: «Аксолтан! Менде арман галан дэлдир. Өмрүми айдым-саз биле өтүрдим. Өлйәниме гынанамок, йөне өз билйәними өзүм биле әкитмели боланыма гынанан» дийипдир.

1985-нжи йылың 9-нжы март гүни, гижара Марыдан Елөтене гетирильән Гурт багшы Талхатанбабаның деңлеринде гөзүни юмды. Ол онуң иң соңкы гөз юмушы экени. Гатан габақлар онуң гөзлерине бу дүйәни гайтадан гөркезмедилер. 11-нжи мартда Талхатанбаба гонамчылыгында бейик багшыны, пер дүшеге дөзүлмежек багшыны гара ере табшырдылар. Шонда онуң бирмахал өз халыпасы Розы багшы жайлананда айдан сөзүни СССР-иң халк багшысы Хан Акы гөз овасыны яшдан долдурып, онуң өзүне айтмалы болды.

«Әзиз адамлар! Биз бир жеседи дэл, түркмениң хазынасыны жайламалы болдук».

Түркмениң тарыхында багшы жайланып, бейле мәреке үйшен дэлдир. Шунуң өзи хем Гурт багшының хақыкы халк багшысыдыгының тассыкнамасыды. Эмма республикан метбугат, радио, телевидение бейик багшының

дүнияден өтенини иле хабар бермән, агзыбир-лик билен дымдылар.

Умуман, түркмен багшысы ялы эесиз, гаравсыз, ярдамсыз, өзи өсүп, етишип, миве берип, сессиз-үйнсүз өтүп гидйәнлер өзге үлке-лерде аз болса герек. Мегер, шу махалам Түркменистаның бир бурчунда өзүне үнс берилмейәни үчин зехинини түтедип отуран багшы санардан кәндир. Шолары тапып, яр-дам бермәге гайратымыз чатармыка?

Хи, Гурт Якубың багшы болмадык ягдайыны гөз өңүне гетирип билерсиңизми? Ру-хы гахатчылыкдан яңа халыс сурнуган ха-лайыга Гурт Якуп дем бермедик болса, умыт, канагат, сабыр бермедик болса ненең болар-дыка? Муны мен-ә гөз өңүне гетирип билйән дәлдин. Онуң ала-бөле 1985-нжи йылың бахарында о дүнйә гидиберишинден ене бир маны аңылар. Хамана, ол: «Адамлар! Ахыры аянлык дөврүне етдик. Өз динини, түркмен-чилиги пәсгелсиз бержай этмәге хукуга ет-дик. Инди өз башыңызы өзүңиз чарарсыңыз. Мениңем кувватым түкенди» дийип, өтәги-ден ялы болуп дур. Бичәре-е.

Элли дөрт яш дагы адам үчин гөз ачып-юма-сы салым. Лукман хеким дөрт мүн дөрт йүз яшапдыр, достлары билен гүлүшип отуран хер бир пурсатыны бир яш хасаплапдыр дий-йәрлер. Мениң пикиримче, Лукман атамыз бу йыллары хақыкатда-да яшан болса ге-рек. Себәби өңлер гаты узак яшаян экенлер. Адамзат бир-бирегин гөвнүни йыкып башла-ны бәри, өмүр келтелди гитди отурды.

* * *

Шу вагтлар салыр-сарык ёлуның айдым-сазыны сөййәнлериниң иң көп диңлейәни Гурт Якуп. Үстесине-де бу багшының мектебинде бишишип, иле хезил берип йөрен багшы-са-зандаларың хетди-хасабы ёк. Гурт Якубың тәсиринден чыкып билмән, оңа өйкүнип ай-дьянларам аз дәл.

Гурт Якуп арамыздан гидели бәри, онун ызыңа эерижилер хасам артды. Эмма биз бу багшының дөредижилигини сунгаты өврениш ылмы нукдай назарындан өврәнмәге гиришем-зок. «Тойдан топукча» диен ялы, сунгат институтында Гурт багшының ылхам өз-болушлылыгы, айратынлыклары хакда йө-рите сапаклар гечилип башланса-да, багшы-чылык дөбинин өвренилишине улы гошант гошуларды. Вагт гелер, ана, шонда Гурт баг-шының түркмен сунгатына гетирен тәзелик-лери хакда яссык ялы-яссык ялы китаплар язылар, ылмы адамлар бу угурдан алымлык ишлерини язарлар, багшының өмри хакда трагедиялар сахнада ойналар, белки бу гай-таланмажак өмри беян эдйән романлар дүнйә инер. Йөне бир хақыкат шу махалдан аян: шу дүнйәде Түркмениң башы дик болса, Маг-тымгулы бакыдыр. Магтымгулы дурса, Гурт Якуп дурар.

Мүн докуз йүз тогсан биринжи йылың фев-раль айында Ашгабатда Гурт Якубың хатыра гүнүниң гечиши ядымда. Гүндиз ики ерде багшының хатырасына улы садака берилди. Агшамлык болса Молланепес адындакы Түрк-

мен дәүләт академики драма театрының көшкялы жайында багша багышланан улы дабара болды. Багшының дүрли фотосуратлары айдымлы-сазлы кассеталары иле яйрадылды. Халк багшысына «Түркменистан ССР-ниң ат газанан артисти» диен ады дакмак хакдакы перман окалып, Гурт Якубың машгаласына шахадатнама говшурылды. Бу бейик багшы Гурт Якуп өленден бәри бәш йыл геченден соң, «аянлык, үйтгедип гурамак» сөзлериниң тиз гайталанып башлананына бәш йыл геченден соң онуң ресми тайдан илкинжи ёла ык-рар эдилмесиди.

Молланепес адындакы театр багшының мушдакларындан яңа хырын-дыкын долуп, гүвләп дурды. Багшы ягшылыкда ятланды, өмрүниң кын гүнлери хакда ачык сөхбет болды, сөхбет арасында Гурт Якубың мектебинде бишишен багшылар жошуп айдым айтдылар. Бу хатыра-хорматы гара ер астында дуюп болян болса, Гурт Якуп, бичәре, бигүман гарысына галандыр.

Бу Гурт багшының улы Еңши ахыры.

Гөдеклиги-гөриплиги, бисоватлыгы, текеп-бирлиги, улы күрсүлерде отурып хөкмүрованлык сатанлары, ага гара диймәге, гара ак диймәге өвренишенлери, иң яман ери хем халкың адындан сөзлемәге утанмаянлары то-зана гарды. Олара бир сөзде бюрократ дий-йәрлер. Бу сөзи агзамда Сизиң Гурт Якубың ёлуна бөвет гойжак болан яшажык бюокра-тың кимлигини билесиңиз гелйәндигини дуй-дум. Онуң ады Бюрократ, атасының ады Бюрократович, фамилиясы Бюрократов. Ола-

рың әхлиси бир топракдан ясалансон, йүз кешбини танамак кын. Бюрократов Бюок-рат Бюократович инди яш дәл, гайта төве-регине биртопар яш шәгиртлерини төплап, Гурт Якубың хатыра агшамында залың ор-тарасында гайшарлып, якасының гоңагыны чалардып отыр. Бүтин халайык Гурт багшы дийип эл чарпса, олам илден пес чарпанок. Гайта, «Мана сөз берин» дийип, ызлы-ызына сахна кагыз ёллаяр. Эмма агшамы алып ба-рыжы, не себәпдендир, оңа сөз бермеди. Хор-матлы окыжым, эгер Б. Б. Бюократов сөз-лән болса нәме дийжегини гүман эдйәңизми? Гурт Якуба эден яманлыгы үчин өкүнер, тоба эдер өйдйәңизми? Эгер-эгер, тоба этмез. Ынха, онуң айтжак сөзи: «Ёлдашлар! Гурт Якуп бейик багшыды. Арман, онуң гадрыны вагтында билмедилер. Эгер шу гүнки хормат оңа дирикә гойлан болса, Гурт багшы, пахыр, бейле ир өлмесе-де өлмезди». Гөрийәңизми, не-неңси дүрс сөзлер?! Шейле ёл билен олар гө-зе чап атырлар, өз гүнәлерини нәбелли ки-шиниң бойнуна йүклейәрлер. Әлхепус!!!

Халкың ислеги назарда тутулып, Ёлөтен шәхер исполкомының башлыгы Нургелди Ши-риевниң тагалласы билен шол районың агро-сенагат банкында 70020 номерли счет ачыл-ды. Халк бу счёта пул гечирип, мешхур баг-ша уллаккан ядыгәрлик гурмакчы. ТССР Ху-дожниклер союзы сайлап-сечип, бейле жогап-кәрчилиги өкде хейкелчи Сарагт Бабаеве ынанды. Өңем Гурт Якубың айдым-сазыны өлемен диңләп йөрән Сарагт хейкелчи беген-жинден яңа учайжак боляр.

Хә диймән ядыгәрлик тайяр болар, оңа бакдыгың мешхур Гурт багшының гадымыетден гелйән овазы гулагында яцланып башлар.

Ол овазы хи, йүрегин эленмән динлөп болармы?!

Багт гушы башындан учансоң дуйлармыш дийлени дүрс экени. Гурт Якуп багт гушуды. Учды гитди: Ене-де йүзлерче йыллардан Гурт Якубы йүрекден динлөп, ядыгәрлигине баш эгенлер бейик багшы билең бир дөвүрде яшандыгымыз үчин бизи багтлы саярлар.

Редактор К. Кулыев

Гурт Якуп. (Страницы великой жизни)

На туркменском языке.

Бахасы 1 м. 50 көп.